

Forfatter: Hauch, Carsten

Titel: Udrag fra En polsk Familie

Citation: Hauch, Carsten: "En polsk Familie: 1-2. - 1926", i Hauch, Carsten: *En polsk Familie: 1-2. - 1926*, udg. af POUL SCHJÆRFF, 1926-29, s. 85. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/text/adl-texts-hauch01val-shoot-idm140529613973472.pdf> (tilgået 19. april 2024)

Anvendt udgave: En polsk Familie: 1-2. - 1926

Virkelig nærmede Emilie sig med sin Veninde, Fru Tarnow, og tog Plads nogle Skridt fra det Sted, paa hvilket de to Venner havde skiult sig. Efter flere Omsvøb faldt endelig Talen paa den nylig ankomne Giest. - »Major Zeltner er en smuk Mand,« sagde Fru Tarnow. »Det kan være, jeg har ikke betragtet ham saa nøie,« svarede Emilie. - »Han er ogsaa meget artig.« - »Ja især mod den lille Leontine, hun har virkelig fængslet ham.« - »Efter min Mening 86 er der snarere en Anden, der har fængslet ham.« - »Og denne Anden,« spurgte Emilie, »viser hun ham nogen Opmærksomhed igien?« - »Nu, nogen Opmærksomhed viste hun ham, det er sikkert.« - »Var den for stærk?« - »En Smule for stærk maaskee.« - »Var hun uforsigtig?« - »Lidt uforsigtig, troer jeg.« - »Mærkede Nogen det?« - »Ingen uden jeg og den Paagiældende, haaber jeg.« - »Hvad mærkede De?« - »Jeg overraskede begge i et Sideværelse, da de troede dem alene, og saae at han kyssede hendes Haand.« - »Nu, og hun?« - »Jeg mener, hun blev ikke vred derover.« - »De tager fejl.« - »Neppe.« - »Jo, men man bør Ingen bortstøde, Fru Tarnow, Ingen gjøre til sin Fiende, man veed ikke hvad der kan skee.« - »Ganske rigtig! og hvis en lille Haand er saa behændig, at den kan føre To, Tre eller Fire ved den samme Tømme, uden at de blive vilde derover, hvorfor skal den ikke anvende denne sin Behændighed?« - »De er klog, Fru Tarnow.« - »Naturligviis, ellers fortiente jeg heller ikke at være Deres Veninde.« - »De har gode Øine.« - »Ja, ikke sandt?« - »Men De tager dog fejl, jeg bryder mig ikke i mindste Maade om Major Zeltner.« - »Men om Casimir bryder De Dem dog?« - »Nei, han er letsindig, paa ham kan Ingen stole.« - »Saa er Adalbert den Lykkelige?« - »Ja, ja, De har gode Øine,« sagde Emilie leende, »for Dem maa man vogte sig.« - Efter disse Ord stode de begge op og ilede bort, og det var ikke muligt for Zeltner og Casimir at høre, hvad de videre talte.